

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

โลกได้ดูหัวใจเราบ้างหรือเปล่า

วันที่ ๑๔ บ่าย ๓ โมงไปเทศน์ที่ราชภัฏ อุดร แล้ววันที่ ๒๒ บ้านฝื่อ พอวันที่ ๒๖ นี้ก็ต้องลงกรุงเทพฯ อีกแล้ว วันที่ ๒ ตุลาคม กลับ รวมแล้ว ๗ วัน เมื่อวานนี้ไปโน้น เข้าเขตชัยภูมิ ไปโรงพยาบาลบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ ไปเขตชัยภูมิไปดูน้ำท่วม โอ๊ย น้ำท่วมคราวนี้รู้สึกกว้างขวางมากที่สุด ภาควิชาสันนิบาตไปหมดทุกจังหวัดเลย แล้วพิษณุโลกไปถึงภาคเหนือทั้งหมด พิลึกจริง ๆ สุขุขทัย พิษณุโลก กำแพงเพชร เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ท่วมทั้งนั้นเลย ปีนี้รู้สึกน้ำจะมากเป็นพิเศษ ท่วมอย่างกว้างขวางอย่างภาคอีสานนี้หมดเลย ไม่มีจังหวัดไหนที่ผ่านไปได้ แล้วยังภาคเหนือไปอีก หมดตั้งแต่พิษณุโลกถึงเชียงใหม่ เชียงราย หมด ท่วมอยู่หลายวันเสียด้วย ตั้งอาทิตย์กว่าฝนตกไม่หยุด พึ่งเมื่อวานกับวานขึ้นนี้ฝนไม่ตก งดอยู่สองวัน

ไปเมื่อวานก็ไปดูตามคราบน้ำที่มันท่วมแล้วมันลดลง มันเกาะติดอยู่ตามใบไม้ มันลดลงหมดแล้ว แล้วที่มันท่วม ๆ ขนาดนั้น ๆ มันบอกเป็นคราบน้ำติดใบไม้ไว้ มองไปเห็นหมด น้ำกำลังลดลง ๆ บ้านแท่น คอนสวรรค์ เขตจังหวัดชัยภูมิ มันมีชอกแซก เราก็มองเข้าไปนะที่ชอกแซก ลำบากลำบากเรื่องอาหารการกินเราก็มองไปส่งให้ ที่ใกล้ ๆ ถนนไม่ค่อยไปกันนะ ที่ชอกแซกอยู่ลึก ๆ อย่างนั้นมักจะไป อย่างจังหวัดเลยนี่ก็เข้าภูเรือ ภูหลวง เรามักจะหาเข้าไปชอกแซก ๆ ทางนี้เขาก็มารวม โกงดังของเรานี้ก็เปิดโล่งไว้เลย เราไปเป็นพิเศษ ถ้าเราไปนี่มักจะเป็นพิเศษอยู่เสมอ เพราะสิ่งที่เราเอาไปด้วยที่เป็นพิเศษ เช่นอาหารสด พวกไก่ที่เขาขาย แล้วกล้วย สองอย่างนี้พิเศษ นอกนั้นก็เสมอกันหมด

โรงพยาบาลต่าง ๆ เขาก็มาเป็นประจำ เมื่อวาน ๓ โรง วานขึ้นนี้สามหรือสี่โรงเป็นประจำ ๆ คือทางโรงพยาบาลได้ทราบทั่วกันแล้วว่า เราบริจาคให้โรงพยาบาลต่าง ๆ ที่มาติดต่อพวกอาหารยา ให้เสมอกันหมด คือทั่วประเทศไทยเราเปิดไว้หมด ไม่ว่าภาคไหน ๆ มา มีพระเวร พระยาม อยู่ทีละองค์สององค์ประจำตลอดเวลา นอกนั้นก็ท่านไม่มาอยู่ ท่านเข้าภวนาของท่าน จะออกมาเฉพาะองค์จำเป็น ทั้งวันนี้มีอยู่สององค์ คอยดูแลเกี่ยวข้องกับผู้คนเข้ามา แล้วรับผิดชอบในโกดัง ใครมาเข้าเวรที่นี้รับผิดชอบโกดังพร้อมเลย โรงพยาบาลไหนมาก็ผู้นี้รับผิดชอบตามวาระ ๆ เป็นระยะ ๆ ไป เราส่งสารโรงพยาบาล คือเข้าไปถึงห้องครัวเลยนะเรา ไปชอกแซกดูจริง ๆ จากนั้นมามันก็ฝังใจ เพราะฉะนั้นจึงต้องติดต่อกันเรื่อย เปิดทางให้เรื่อย ๆ ต้นเหตุมาจากนั้นแหละ มาจากที่เราไปชอกแซกซิกแซกดูตามโรงพยาบาลต่าง ๆ

นอกจากนั้นยังถามอีกว่าอาหารเหล่านี้ได้มาจากไหน ๆ เวลาเข้าครัวเป็นหลวง ตาครัวไปเลยนะเรา ไม่ค่อยเหมือนใคร เข้าตรงไหนเป็นอันนั้นไปเลย เข้าไปแบบหลวง ตาไม่มีใครทราบ นั่นละค้นไปหมดเลยนะ ก็เราไม่มีอะไรกับใคร มีแต่เรื่องของเรา กับ เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นเราถึงเข้าได้ทุกแห่งทุกหนไปหมดเลย แล้วใครจะมีอะไรกับเรา เราก็ไม่มี เรามีแต่สิ่งที่เกี่ยวข้องกัน เช่นเข้าในครัวนี้ ครัวเกี่ยวกับเรื่อง อาหาร ขาดตกบกพร่องยังงี้ต้อยังงี้ดู เฉพาะอย่างยิ่งอาหารโรงพยาบาลนี้ได้มาจาก ไหน ถามเรื่องราว เขาว่ามึงบประมาณนะ ระยะเวลาหลัง ๆ นี้ขาดเงินมากทีเดียว สามสี่ปี ผ่านมานี้ขาดเงินมาก นี่ที่เราตั้งหน้ารับหนักจริง ๆ ก็ในระยะนี้ แต่ก่อนก็ให้มาเรื่อย เราดูแล้ว

ผ้าขาวก็ให้ทุกโรงพยาบาลที่เข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นเวลาเรามาจาก กรุงเทพฯ เราจึงเอามาเฉพาะผ้าขาว นอกนั้นสละทำประโยชน์ทางอื่นให้หมด เราสั่งขาดเลยนะ ไม่ให้เอามาทางนี้เป็นอันขาด บอกเป็นอันขาดเลย ยกเว้นเฉพาะผ้าขาวอย่างเดียว คือผ้าขาวนี้เราเอามา ตามโรงพยาบาลต่าง ๆ เอาผ้าขาวอย่างเดียวมา นอกนั้นเอาไว้สำหรับทำประโยชน์ทางอื่น ไปที่ไหนก็ทำประโยชน์ให้โลกนะ ต้องทำอย่างนั้น ส่วนผ้าขาวสำหรับโรงพยาบาล ต้องได้ทุกโรง ๆ เมื่อมีอยู่นะ เวลามันขาดมันก็ขาดบ้าง นี่ละที่ว่ามันขาดบ้างอะไรนี้ คือในวัดเรานี้ก็มี มีมากพวกผ้าขาวแต่ไม่พอ พวกโรงพยาบาลมากต่อมากมานี้ เราก็ไม่พอ เพราะฉะนั้นเวลาไปกรุงเทพฯจึงเอามาจากกรุงเทพฯ มาบวกกันเข้าช่วยกันไป ความสงสาร

เราพูดใครจะว่าบ้าก็ตาม มีแต่เราดูหัวใจโลก พุดเอาสาระณะเงาะจงเข้าเลย เราดูแต่หัวใจโลก โลกได้ดูหัวใจเราบ้างหรือเปล่า เราอยากถามว่าอย่างนั้นนะ หัวใจนี้ พุดจริง ๆ มันครอบไปด้วยเมตตาครอบโลกธาตุ ไม่ว่าในน้ำบนบก ครอบไปหมดเลย เพราะฉะนั้นการชวนขายจึงไปตามอำนาจความเมตตาบังคับอยู่ในตัวนั้นแหละ หมด เป็นหมด ยังเป็นยัง ไม่ได้คำนึงถึงความสิ้นความเปลือง หมดหรือไม่หมด ถ้าคิดอย่างนั้นทำไม่ได้นะ นี่เราไม่คิด บางทีหมดแล้วยังคว่าอีก หือ หมดแล้วหรือ เอาพักไว้ก่อน อย่างนั้นนะ มีแต่จะให้ทำเดียว เป็นอย่างนั้นตลอดไป ไปตามร้านค้าสองฟากทาง นี้ ไม่ได้เรื่องอะไรแหละ ไปดูร้านนี้จอดรถ ไปเอามาหมด สงสารแม่ค้า เข้าใจไหม ไม่ต่อด้วยนะ เงินทองไม่มีแหละ ขาดเท่าไรให้ไปหมดเลย ให้เต็มร้อย ๆ ไป เป็นอย่างนั้นนะไปที่ไหน ๆ บางคนเขาไม่เคยเห็นเขาก็จะว่าหลวงตาผีบ้า

บ้าแบบกุนีสู่เคยมีไหม อยากถามว่าอย่างนั้น กูเห็นแต่บ้าแบบขี้เหนียวนั้นแหละ บ้าแบบนี้สู่เคยเห็นไหม อยากว่าอย่างนั้นนะ นี่ที่ว่าพระพุทธเจ้า มหาการุณิกโก นาโถ หิตาย สัพพปาณินิ พระพุทธเจ้ามีพระเมตตาตามมหาการุณาธิคุณอย่างใหญ่หลวง ทำ

ประโยชน์ให้โลกนี้หาประมาณไม่ได้เลย นี่แปลออกนะ นั่นละอำนาจความเมตตาใน
 ครอบไว้หมด ถ้าลงความเมตตาเข้าตรงไหน ความตระหนี่ถี่เหนียวไม่มี พังเลย ๆ
 ความเมตตาเป็นข้าศึกกับความตระหนี่ถี่เหนียว ออกจากเมตตาก็เสียสละซี คือความ
 เมตตาที่มีอำนาจมากบังคับ มันก็ต้องอยากเสียสละ เพราะความเมตตาบังคับให้อยาก
 เสียสละ ทำบุญให้ทาน สงเคราะห์สงหา

ที่นี้ที่ไปทั้งหมดนี่นะ แทนที่ไปแล้วเจ้าของจะหมดเนื้อหมดตัว ไม่ได้ไปนะ
 ให้ไปเท่าไร ๆ ไหลเข้ามาประสานกันเลย ๆ ทางออกทางเข้าเป็นยังไง เปิดประตูออก
 แคมมันก็ไหลเข้าแคม เปิดกว้างมันไหลเข้ากว้าง ไหลออกไหลเข้ากว้าง ๆ เปิดกว้างเท่า
 ไรยิ่งไหลออกไหลเข้ากว้าง เอาที่นี้ฟาดกันตบท้ายนะ ปิดเลยไม่ให้มันออก มันเลยไม่
 เข้า นั่นละคนตระหนี่ถี่เหนียวไปที่ไหนตีบตัน มันเป็นอยู่ในนั้น ใครจะไปรู้ยิ่งกว่าพระ
 พุทธเจ้า การสอนโลกนี้สอนด้วยความสันนิบาต กระจ่างแจ้ง เปิดเผยหมด เพราะ
 ฉะนั้นจึงเรียกว่า สุวากุขาโต ภควตา ธมฺโม ตรัสไว้ชอบทุกอย่างแล้ว ไม่มีคลาดเคลื่อน
 เลยคำสอนพระพุทธเจ้า แต่กิเลสนี้ตัวคลาดเคลื่อน เรียกว่าตัวหลอกหลวง ความจริงไม่มี
 ในกิเลส หลอกตลอดเวลาคือกิเลส อยู่ในหัวใจสัตว์โลก เพราะฉะนั้นสัตว์โลกจึงถูกต้ม
 จากมัน ในหัวใจตัวเองนั่นแหละ จากนั้นแล้วก็ไปต้มคนอื่นอีกนะ มันต้มเจ้าของแล้วก็ไป
 ต้มคนอื่นอีก กิเลสพาให้ต้ม

ความเสียสละเปิดออกนี้แล้วยังเปิดออกนอกอีก เปิดไป ๆ ไปที่ไหนไม่อดอยาก
 การให้ทานไปมากน้อย เห็นเรื่องหยาบ ๆ อันนี้ สิ่งที่เราให้เหล่านี้ไม่ได้ไปสวรรค์
 นิพพานนะ เช่นเราเอาวัตถุสิ่งของมาให้ทาน นี่เป็นเครื่องหนุนจิตของเราต่างหาก จิต
 เรางงการออกมานั้นก็กลับไปหนุนจิต ออกไปมากเท่าไรเข้ามากเท่านั้น ๆ ประสานกัน
 ตลอดเลย นี่คือหลักธรรมชาติ ให้น้อยมาน้อย ออกน้อยเข้าน้อย ออกมากเข้ามาก เปิด
 โลงออกเลย ไปที่ไหนเคลื่อนไปหมด อย่างพระสีวลี ไปที่ไหนใครจะไปเกินท่าน เพราะ
 ฉะนั้นในบรรดาสาวกพระสีวลีจึงเลิศเลอ เป็นผู้ทรงอติเรกลาภมากที่สุดในบรรดาสาวก
 ทั้งหลาย นี่ก็เพราะอำนาจแห่งทานของท่าน ไปที่ไหนเสียสละ ๆ

แม้ที่สุดเป็นฆราวาสญาติโยมทำบุญให้ทาน เขาต้องเชื่อเชิญไปเป็นหัวหน้าใน
 งานบุญงานทานทั้งหลายอยู่ตลอดนะ เป็นสัตว์ก็เป็นหัวหน้าฝูงคล้ายคลึงกับพระ
 โภธิสัตว์ พระโภธิสัตว์อยู่ที่ไหนต้องเป็นหัวหน้าทั้งนั้น คือเป็นผู้นำในทางที่ถูกที่ดี เวลา
 มาเป็นศาสดาแล้วไปไหนก็เคลื่อนไป ที่นี้บรรดาสาวกก็เหมือนกัน ผู้ตระหนี่ถี่เหนียวก็
 เอาอีกแหละ จนกระทั่งท่านได้เอาตัวอย่างมาให้เห็นในตำรา มีนี้ มาบวชเป็นพระ ตั้งแต่
 เป็นฆราวาสเป็นสัตว์เป็นอะไรมีนิสัยตระหนี่ถี่เหนียวเป็นยอดเลย แล้วโผผื่นมาอย่างไร
 เวลานั้นนะ อาจจะเป็นยมบาลนอนหลับก็ได้นะ โผผื่นมาเกิดเป็นมนุษย์แล้วมาบวช

เป็นพระซี ครั้นมาเป็นพระแล้วความทุกข์จนชั้นแค้นเต็มอยู่ในหัวใจ จะเอาความสมบูรณ์มาจากไหนมาบวชเป็นพระ ไปบิณฑบาตที่ไหนก็ได้ ฉันทานอาหารไม่เคยอ้อมนะ ตามตำราท่านบอกเอาไว้

ไปบิณฑบาต พระท่านทดลองทำทุกอย่างกับพระองค์นี้ เฉพาะอย่างยิ่งสมภารวัดผู้เป็นหัวหน้าวัด เอา ให้ท่านออกบิณฑบาตข้างหน้า ครั้นไปแล้วมันดลบันดาลไม่ให้เขาเห็นเสีย เขาเห็นองค์ข้างหลังก็ใส่เสีย เอามาอยู่ย้านนี่ก็อย่างว่าแหละ แบบเดียวกัน ไปอยู่สุดท้ายหมดเสียอาหาร เป็นอยู่อย่างนี้ตลอด ฉันทานอาหารไม่เคยอ้อม จนเรื่องราวเหล่านี้โด่งดังไปถึง พระสารีบุตร โมคคัลลาน์ ท่านก็เลยเตรียมอาหารมาเลย มากี่ถามว่า ไหนได้ทราบที่ท่านฉันทันจันหันไม่เคยอ้อมเลยตั้งแต่วันบวชมา เป็นความจริงหรือ เพราะเหตุใด ไม่มีใครใส่บาตรหรือ ไม่มีใครทำบุญให้ท่านหรือ มี แต่เวลามาอยู่ในบาตรมันหากสูญหายไปด้วยอำนาจของกรรม คาดไม่ได้นะ จึงไม่เคยอ้อม

เวลาให้บิณฑบาต ไปข้างหน้าก็อย่างว่า มาอยู่สุดท้ายก็เขาใส่หมดแล้วเสีย ใครเอามาทำบุญให้ท่านเต็มบาตร เวลาฉันทันไม่ทราบมันค่อยสูญค่อยหายไปไหน เจ้าของยังไม่อ้อมของหมดแล้วในบาตร จึงไม่เคยอ้อมวันไหน อาหารหมดในบาตรเสียก่อน พระสารีบุตรมาถามเรื่องราวอย่างนั้นแล้วก็ เอา ท่านเตรียมมาแล้วนี่ บอก เอา วันนี้จะใส่บาตรให้ ฟาดเต็มบาตรเลย พอเต็มบาตรแล้ว เอ้า ที่นี่เริ่มฉันทัน พระสารีบุตรจับขอบปากบาตรไว้ ฟังซินะ ถ้าปล่อยขอบปากบาตรนี้มันจะหมดอาหารเหล่านั้น ต้องอาศัยบุญญาคุณภาพของพระสารีบุตรจับขอบปากบาตรไว้ เอาฉันทัน ท่านก็ฉันทันฟาดเสียเต็มอ้อมเลยเทียว เพราะถ้าปล่อยนี้มันหายไปหมด ไม่อ้อม วันนั้นฉันทันเสียเต็มอ้อม พอฉันทันเต็มอ้อมแล้ววันนั้นตายเลย คงอ้อมมากแล้วตายไปเลย หายห่วงว่าฉันทันเถอะนะ

ใครอยากตายแบบหายห่วงอย่างนี้ใหม่ ถ้าอยากตายแบบหายห่วงนี้ให้เอาแบบพระองค์นี้นะ อย่าทำบุญให้ท่าน มีเท่าไรให้กวาดให้ต้อนมา ตายแล้วให้มีแต่พระมากุสลาให้เท่านั้น สมบัติเงินทองข้าวของทิ้งเกลื่อน เจ้าของไปจมอยู่ในนรกมันเกิดประโยชน์อะไร ได้มาแล้วหาปัญญาที่จะทำการช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ มีแต่ความตระหนี่ถี่เหนียว ก็เลยกวาดไว้ในอำนาจหมดเลย ตายแล้วก็จนตรอก ๆ ไปเกิดที่ไหนเป็นอย่างนั้น แม้แต่เป็นสัตว์ก็เป็นสัตว์แบบนั้น

เพราะจิตวิญญาณอันนี้ไปเกิดที่ไหนก็ออกจากจิต บุญบาปอยู่กับจิตไม่ได้อยู่กับร่างกาย ร่างกายไปด้วยอำนาจของจิต จะเข้าไปสู่อัตภาพใด ๆ ก็บ่งบอกอยู่กับกรรมที่พาให้ไปเกิด ผู้ที่มีความกว้างขวางมีความเมตตา ไปที่ไหนกว้างขวาง เพื่อนฝูงไม่อดอยาก เราก็ไม่ลืมนมเต็มมหาวิรวงศ์ที่เรายกให้เป็นพระในพุทธศาสนา เราพูดจริง ๆ นะ เราไม่ได้ประมาทองค์ใด แต่ความสนิทตั้งใจของเรามีอยู่สององค์ ทางฝ่ายปกครองฝ่าย

ปรียัติ สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า ที่วัดพระศรีมหาธาตุ อันนี้มีเท่าไรหมด ไม่มีเหลือ ก็เราพูดให้มันเต็มยศถึงตัวเท่าหนูก็ตาม จิตใจเรามันไม่เป็นหนูนี่นะ ไปอยู่ที่ไหนสมภารวัดตระหนี่ถี่เหนียว เราอยู่ไม่ได้นะ มันเป็นอยู่ในจิตนี่นะ มันคับแคบตีบตัน หาอุบายหลีกเลี่ยงให้ได้ หนีแบบสวยงามไม่ให้อู้แหละ ไปดูมันไม่เข้าทำพุดง่าย ๆ หลบหนี

ถ้าองค์ไหนมีความเฉลียวเผื่อแผ่ มีความเมตตากว้างขวาง ติดกัน หนีก็มาเข้าถึง สมเด็จพระเจ้านี่ ตั้งแต่ไปอยู่กับท่าน เรื่องอดีตเรากลานี้ไหลมา ไหลมาเท่าไรก็ไหลออกแบบเดียวกันเลย เปิดโล่ง ๆ แต่ไม่เห็นท่านติดหนีใครเท่านั้นเอง เรียกว่าทางเข้ากับทางออกเสมอกัน มาเท่าไรก็ไหลออกพร้อมกันหมด ไม่เห็นท่านติดหนี เพราะเราเป็นผู้ควบคุมการเงินการทอง สดางค์หนึ่งเราไม่เคยแตะ เห็นไหมเราปฏิบัติต่อท่าน เราเป็นคนควบคุมการเงิน บัญชี สำหรับเงินก็มีผู้เก็บผู้รักษา เราเป็นคนสั่งในบัญชี ท่านไม่มาเกี่ยวข้องนะ การสั่งนี้ไม่ใช่สั่งอะไรนะ สั่งเพื่อทำประโยชน์นั่นแหละ มีแต่ท่านสั่งให้ทำประโยชน์ ท่านเปิดให้เราเลย สมควรที่จะสงเคราะห์ยังไง ๆ ท่านเปิดให้เรา เราเป็นคนสงเคราะห์สงหา มันก็ถึงใจเราละซี เพราะเราตัวเท่าหนูก็ตาม แต่ใจมันก็เป็นแบบนั้น มันเบิกบาน

เราไปเรียนหนังสือที่ไหนคณะเราเต็มไปหมดนะ พระเถรเต็มคณะเรา ก็เพราะแบบนี้แหละ ได้มาอะไรไม่ว่าของท่านของเราเหมือนพ่อแม่กับลูกในครอบครัว พอมาที่นี่ รุมหมดเลย แบบพระเถรรุมกับครูบาอาจารย์มันก็เหมือนพ่อแม่กับลูก มันเป็นคนละแบบ นั้นพระเถรรุมครูบาอาจารย์ซึ่งเท่ากับพ่อของท่านใช้ไหมละ ไอ้เรานี้ลูกเต้ารุมพ่อแม่ เราจะตำหนิใครไม่ได้นะ ถูกไปคนละแบบว่านั่นเถอะ คือความตายใจ พอท่านได้อะไรมานี้ เราก็มืดเหมือนลูก รุมเลย ลูกต่อลูกแย่งกัน นี่เห็นกับเราเองนะ ได้มาอะไรฉวยมับ ๆ เอาเลย เราเฉยเราไม่สนใจ นี่เป็นอย่างนั้นนะไปที่ไหน ที่นี้เวลาไปหาครูบาอาจารย์องค์ใด ท่านคับแคบตีบตันอยู่ไม่ได้นะนี่ มันเป็นอย่างนั้นในหัวใจเรา ถ้าท่านเปิดโล่ง ๆ อยู่ได้ถึงไหนถึงกัน อย่างสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าเปิดโล่งตลอด มีเท่าไรหมด สมเด็จพระเจ้านี่ เรื่องได้มา ๆ ไม่สงสัยไหลมาอยู่ตลอด แต่ก็ไหลออกอยู่ตลอดเหมือนกัน นี่ละองค์หนึ่งที่เข้ามาอยู่ในหัวใจเรา เราบอกตรง ๆ เลย อาจารย์ทางฝ่ายปกครองฝ่ายปรียัติก็สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าเข้ามาในหัวใจเรา ฝ่ายปฏิบัติกรรมฐานก็หลวงปู่มั่น หัวใจเรานี้มี ๒ องค์

ครูบาอาจารย์ที่นั่งอยู่บนหัวใจเรามีอยู่ ๒ องค์ จนกระทั่งทุกวันนี้เป็นอยู่อย่างนั้นตลอด เราก็มืดเห็นชัด ๆ อย่างสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้านี่ เรื่องสมบัติเงินทองข้าวของไหลเข้ามาตลอดนะ ไหลเข้ามาเท่าไรก็ไหลออกเพราะเราเป็นคนดูแล บางทียังบอกกับหมู่เพื่อน นี่ไม่กัวันนะคอยดู เราเองเป็นคนเก็บรักษา ไม่กัวันละคอยดูของมาก ๆ เสรีใจไม่

มีอะไรเหลือ แล้วสิ่งนั้นสิ่งนี้สิ่งอย่างนั้นอยู่อย่างนั้นจนหมด เอาที่นี้ของเข้ามาเต็มตู้ ๆ นี้จวนแล้วนะเดี๋ยวจะเขียนสลากนะเราว่า คือเราคอยดูแลอยู่ตลอด เราปฏิบัติ สักเดี๋ยวก็นี่เขียนสลากติดสิ่งของให้ได้เสมอกัน ให้เสี่ยงกำเอา ใครจับถูกสลากอันไหนได้อะไรก็ให้เอานั้น เรียกว่าเป็นตามบุญตามกรรม

อันนี้ก็จับสลาก เรบอกว่าจะไม่นานนะคอยดู ของเต็มตู้แล้วคอยดู สักเดี๋ยวมหมด เราต้องได้ไปขโมยเอา นี่เราก็เป็นแบบขโมยเหมือนกัน คือเวลาท่านบอกเอาให้หมดเลยไม่มีเหลือ เราก็ขโมยเอาไปซ่อนไว้ที่ใดที่หนึ่ง คือเวลานั้นเราคิดว่าถ้าหากว่ามีเหตุฉุกเฉินจำเป็น เช่น ไฟไหม้จิวหรือของท่านเองหนึ่ง หรือใครที่ใกล้ชิดติดพันที่ควรจะรีบจะฉวยเอามาให้ทันเวลาหนึ่ง เราจึงรีบเอาอันนี้ไปซ่อนไว้ที่ใดที่หนึ่งเสีย ที่นี้เวลาแจกแจกหมดนิมนต์พระมาทั้งวัด แจกหมดเสร็จ พอเรียบบร้อยแล้วเราก็เอาของนี้แอบไปวางไว้ในตู้ เหนอ มายังใจอีกนี่ ก็ให้ท่านหมดแล้วยังไม่เห็นใครเอามาให้ มันมาได้ยังไง เอะละนะคุณแล้วนะที่นี้ เราก็กราบเรียนท่านด้วยความจำเป็นมีเหตุมีผล ท่านนิ่งนะโอ้.ที่เอาไว้นี้ ไว้เพื่อความจำเป็นเวลาเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้นอะไร ๆ มันจะหยิบฉวยไม่ทันเราว่าอย่างนั้นท่านนิ่งนะ แน่ะเห็นไหมเหตุผล ท่านไม่ได้ว่าอะไรนะ เป็นอย่างนั้น

สำหรับหลวงปู่มั่นนี้ไม่ต้องพูด หมดตลอดเลย จนกระทั่งเรายังไม่สิ้นนะ อยู่หนองผือปีนั้นเป็นปีสงครามโลก พวกผ้าพวกอะไรไม่มีคนจะเป็นจะตาย เมื่อมีผ้ามาท่านจะแจกท่านหมดเลย ที่นี้พวกญาติโยมเขาก็มาขอทานท่าน ท่านก็เรียกพระมาเอาของในท้องท่านนั้นแหละ คือมีเท่าไรมันก็หมด อันนั้นยังไม่ได้เอาไปแจกที่ไหน พระเถรเอาของเข้าไปไว้ในท้องท่านเสียก่อน พอประชาชนเขามาขอผ้าขออะไร เออ นี่ก็ฟังได้มา ท่านก็เลยปั๊บเข้าไป เขานั่งอยู่ข้างนอก ไปหาตู้ผ้าก่อนนะ ท่านว่าอย่างนั้น

พอท่านเข้าไปแล้วเขาก็รุมตามเข้าไปละซิ เคยมีที่ไหนประชาชนเข้าห้องหลวงปู่มั่น เข้าใจหรือ นั่งอยู่ศาลานี้ ท่านกั้นห้อง พอท่านเข้าห้องเขาก็รุมเข้าไปด้วย พวกผู้ชายเต็ม มาอะไร จะเอาไปให้อยู่นี้ ไปออกไป เรายังไม่สิ้นนะ เขาก็หลังไหลมา พวกผู้ชายรุมเข้าไปกับท่านจะเข้าไปเอาของ นี่เราก็สึม ก็มีประชาชนเข้าห้องของท่านได้วันนั้นแหละ เราไม่เคยเห็นมีที่ไหนอีก ท่านก็เอะอะขึ้นมา โอ๊ย.ยังงี้จะเข้ามายังไง กำลังจะเอาไปให้อยู่ ไปออกไป เขาก็หลังไหลออกไป นี่เรียกว่าหมด หลวงปู่มั่น ๒ องค์นี้อยู่ในหัวใจเราเราไม่สึม เรื่องการเสียสละนี้ยกนิ้วให้เลย สมเด็จกรมท้าววิรวงศ์หมดไม่มีเหลือ ขอให้เข้ามาหาท่านเถอะ นี่อำนาจเมตตาธรรม ที่นี้เพื่อนฝูงที่ไหน ๆ อดอยาก โอ๊ย.ท่านมีเพื่อนฝูงมากที่สุด ไม่ว่าประชาชน พระเถร พระผู้ใหญ่ผู้น้อยมีเยอะทีเดียว นั่นอำนาจแห่งความเมตตาเสียสละ สำหรับหลวงปู่มั่นเราเป็นฝ่ายกรรมฐาน นี่เรียกว่าเปิดโล่งเลยอันนี้

ส่วนปริยัติไม่ค่อยมีอย่างนั้นเราไม่ค่อยเห็นนะ เพราะเราเป็นนักล่าอาจารย์ เข้านอกออกในทางฝ่ายปริยัติก็ ๗ ปี ออก-เข้าทุกแห่งทุกหน ฝ่ายปฏิบัติก็ตั้งแต่บัดนั้นมา เพราะฉะนั้นถึงได้เห็นเรื่องราวทั้งด้านปริยัติและด้านปฏิบัติ เข้านอกออกในได้หมดมันก็รู้ ก็ไม่เคยเห็นครูบาอาจารย์องค์ใดจะเป็นเหมือนสมเด็จพระสังฆราชท่านก็สวยงามธรรมดา จะตำหนิติเตียนท่านก็ไม่ได้ ก็บอกธรรมดา แต่มันไม่เด่น สำหรับสมเด็จพระสังฆราชนี่เด่นมากจริง ๆ ขอแต่มีเถอะ จนกระทั่งได้พูดกัน นี่ไม่นานนะคอยดูนะ พอมีใครเขาเอามาถวายแล้วนี่ไม่นานนะคอยดู เดี่ยวหมด แล้วหมดจริง ๆ ด้วย นี่ท่านเป็นอย่างนั้นนะ นิสสัยวาสนา

นี่ละอำนาจแห่งการเสียดสละทำบุญให้ทาน เราอย่าเข้าใจว่าให้ไปแล้วจะไปที่ไหน วัตถุนี้เป็นเครื่องหนุนจิตใจของเราที่เต็มไปด้วยกุศล ซึ่งเราได้บริจาคแล้วนี่ ให้หนุนเราขึ้นสวรรค์นิพพาน พันทุกซ์คือบุญกุศล อันนั้นไม่ได้ไป เขามาถวายอะไร เช่น ศาลาปลูกไว้ก็อยู่อย่างนี้แหละ มันไม่ไปสวรรค์นิพพาน ถึงเวลามันก็พังวัตถุสิ่งของทั้งหลายที่มาบริจาค พวกนี้ไม่ไปสวรรค์นิพพานนะ ใจของเราต่างหาก บุญกุศลเข้าไปหนุน บุญกุศลที่ไปบริจาคเป็นวัตถุไทยทานออกมานี้ สวนเข้ามาทันที จึงว่าเปิดกว้าง เข้าได้มากออกได้มาก เปิดแคบเข้าได้น้อยออกได้น้อย ปิดปั๊บไม่ให้มันออกมันเลยไม่เข้า คือจะออกเสียดสละก็ความตระหนี่เหนียวกันไว้เสียไม่ให้ออกมันก็เลยเข้าไม่ได้ เข้าใจไหม นั่นเป็นอย่างนั้น

เรื่องที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้อย่างไรแล้วไม่มีอะไรผิดนะ แม่นยำทุกอย่างจึงว่า สวากขาตธรรม ไม่ผิด ไม่เหมือนกิเลส กิเลสนี้หลอกตลอดเวลา แต่สัตว์โลกก็ไม่เคยเข็ดหลาบ ต้องจมไปกับมันนั่นละ ด้วยเหตุนี้เองอยู่ที่ไหนชาติขึ้นวรรณะใดก็ตาม ความทุกข์บนหัวใจจะถูกบีบอยู่ตลอดเวลา มีความทุกข์เสมอกันหมด เราอย่าเอาเรื่องภายนอกนี้มาวัดนะ เอาภายในใจวัดกัน หัวใจนั้นเป็นตัวรับทั้งทุกข์และทั้งสุขอยู่ที่หัวใจ ด้วยเหตุนี้เอง ที่นี้หัวใจอะไรพาให้มันทำก็คือกิเลสเป็นเครื่องบีบบังคับ ที่คลี่คลายกันออก ชะล้างกันออกได้ก็คือศีลคือทานเรา เข้าไปชะล้าง เป็นอย่างนี้นะ

ผู้ชอบทำบุญให้ทานเป็นนิสัยกว้างขวาง เกิดเป็นสัตว์ก็เป็น มันอยู่ในหัวใจ เกิดเป็นอะไร ๆ ก็มีนิสัยอย่างนั้นตลอดมา กว้างขวางเบิกบาน ยิ้มแย้มแจ่มใส เพื่อนฝูงไม่ว่าแต่มนุษย์ สัตว์ทั้งหลายก็ติดพันกันไปเลย ผู้ที่มีความตระหนี่ถี่เหนียว ไปที่ไหนอดอยากขาดแคลนเพื่อนฝูงไม่ค่อยมี ต่างกันอย่างนี้นะ นี่ละเรื่องการว่าทาน ๆ การให้ไปเหล่านี้มันไม่ได้ไปไหน อันนี้ไม่ไปสวรรค์นิพพาน ที่เราทานมากน้อยไม่ไป บุญกุศลที่เกิดขึ้นจากการให้ทานด้วยของสิ่งนี้ ๆ ต่างหากเข้ามาหนุนหัวใจเราไป สัตว์ลงนรกก็

เหมือนกัน ไปฆ่าเขา คนตายเขาก็ไม่ได้ไปตกรนท ตัวเจ้าของผู้ฆ่านี้ไปตกรนทนะ นั่นมันอยู่ที่หัวใจ

จึงขอให้เชื่อบุธรรมพระพุทธเจ้าเถอะ ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใดตรัสไว้เป็นหนึ่งไม่มีสอง ท่านจึงให้ชื่อว่า เอกนามก็ หนึ่งไม่มีสองคืออะไร คือพระพุทธเจ้าตรัสรู้ที่ละพระองค์เท่านั้นจะสองไม่มีนี่อันหนึ่ง อันหนึ่งพระญาณหยั่งทราบเรื่องราวอะไรหนึ่งไม่มีสอง ไม่มีเคลื่อนคลาด พระวาจาที่รับสั่งมาอะไรไม่มีสองอีกเหมือนกัน พระธรรมเทศนาที่แนะนำสั่งสอนสัตว์โลก เอกนามก็ ไม่มีสอง ฟังซินะ มีแต่ เอกนามก็ ๆ หนึ่งไม่มีสอง ๆ เข้าเป็นคู่แข่ง ศาสดาของเรานี้เป็นศาสดาองค์ เอกนามก็ สอนไว้ทุกแบบทุกฉบับ ด้วยความถูกต้องแม่นยำ ยังไงให้บั้นให้ได้นะ ก็เลสมันเหนียวมากนะ มันล่อมมาก ความอยากไปกับกิเลสนี้ต้องอยากไปมากยิ่งขึ้นกว่าที่จะอยากไปหาพระพุทธเจ้านะ แต่ให้ไป มันไม่อยากไป เอ้าพระพุทธเจ้าให้ไป มันอยากไปกับกิเลสอย่าไป

เหมือนผู้หญิงวิ่งตามผู้ชาย เข้าใจไหม ผู้หญิงรักไอ้หนุ่มแล้ววิ่งตามไอ้หนุ่ม เสียศักดิ์ศรีดงามหมด โคตรแข่งศัสกุลนั่นเสียหมด เกิดประโยชน์อะไร เมื่อเห็นพร้อมยอมรับซึ่งกันและกันแล้ว จะเอาหามาเป็นผัวเป็นเมียก็ได้เมื่อยอมรับกันใช้ใหม่ละ ถ้ามันขัดต่อประเพณีอย่าทำ ทุกคนอย่าทำนะ เราเป็นมนุษย์สูงศักดิ์ขนาดไหน อะไรจะรักจะสงวนยิ่งกว่าศักดิ์ดงามของคนเรา เราต้องระวังอันนี้ให้ดี

นี่เราพูดถึงเรื่องคนไม่มีราคา เช่น ผู้หญิงวิ่งตามผู้ชายไม่มีราคา หมดราคาหมดคุณค่า วงศ์สกุลเสียหมดเลย เพราะโลกเขาไม่ยอมรับ โลกเขาตำหนิ เมื่อสิ่งใดในโลกตำหนิสังคมไม่ยอมรับแล้ว จะว่าดีขนาดไหนมันก็ไม่ได้อยู่ในหัวใจคนนั้นแหละเป็นไฟอยู่นั้น ไปที่ไหนก็เหมือนกับเอาไฟไปแตกกระจาย ๆ ไม่มีใครอยากคบค้าสมาคมคนประเภทนั้น จึงต้องให้อยู่ในกฎระเบียบอันดีงาม ซึ่งเป็นธรรมประเภทหนึ่ง ๆ ประจำสัตว์และมนุษย์ มนุษย์เราก็อย่างที่ว่านี้ แต่งกันเป็นผัวเป็นเมียมากก็บ่ก็กลับแล้ว ด้วยชนบประเพณีอันดีงาม ก็ไม่มีใครตำหนิกัน แล้วไปทำอย่างนั้นตำหนิมาตลอด นั่นเห็นไหมละ ให้พิจารณาอย่างนั้นซิ

ข้อสำคัญคือให้พากันฝึนนะ เรื่องฝึน ๆ กิเลสเพื่อทำความดีต้องได้ฝึน เบื้องต้นมันหนามาก โห.แต่ไม่ได้มันนะ กิเลสมันตัวสำคัญมาก กำแพง ๗ ชั้นสู้กิเลสหนาแน่นไม่ได้ ความหนาแน่นของกิเลสเหนือกำแพง ๗ ชั้น เวลามันหนาหนายังนั้นนะ ไม่มีอะไรพังได้นะ ต้องเอาธรรมเข้าพัง ถ้าธรรมเข้าพังแล้วเอาได้เลย มันตระหนี่ก็จะให้ เข้าใจไหม นี่ละธรรมเข้าพังกำแพง เอาจบเอาเสียมฟาดลงไป ไม่ได้ เอารถแทรกเตอร์ไถเข้าไป สุดท้ายกำแพงทั้งกำแพงพังได้

อันนี้ก็เหมือนกัน อำนาจแห่งความหวังดีเชื่อพระพุทธเจ้า เชื่อพระธรรม พระสงฆ์ ว่าการทำบุญให้ทาน มีบุญมีกุศลช่วยตนให้พ้นหลุดพ้นจากทุกข์ เอ้า หนูนเข้าไป พังกำแพงความตระหนี่ให้ขาดสะบั้นลงไป แล้วเรานั้นแหละเป็นผู้ที่จะหลุดพ้น ความตระหนี่ไม่พาใครให้หลุดพ้นแหละ พาให้จมเท่านั้น แต่เรานี้มันมีแต่อยากจม เพราะเชื่อมั่น ไม่รู้ว่ามันจะพาไปจมละซิ เชื่อมันแล้วจมเอา ๆ ให้พากันระมัดระวัง เรานี้สอน เต็มเม็ดเต็มหน่วย สอนโลกสงสารเราไม่มีสงสัย เราบอตรง ๆ สอนในธรรมะชั้นใด ๆ ก็ตาม เราสอนด้วยความแม่นยำในหัวใจเรา พุดไปแล้วไม่ผิดว้างั้นเลย เราปฏิบัติมา อย่างนี้ รู้แบบนี้ เห็นอย่างนี้ ไม่ผิด นั้น เอออันนี้เป็นสักขีพยาน

เราปฏิบัติยังงี้ ๆ ผลถึงเป็นอย่างนี้ ๆ เอาเหตุคือการปฏิบัติของเราเทียบผลที่เราได้มา ได้สัดส่วนจนกระทั่งเป็นที่พอใจ ถูกต้องแล้วทั้งเหตุและผล บวกกันแล้ว เป็นธรรม เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วการสอนใครจะผิดไปไหน เพราะไม่สงสัยนี้ ไม่ว่าจะ ธรรมะชั้นใด ๆ ไม่ได้สงสัย ตลอดทะเลถึงมรรคผลนิพพานก็ไม่สงสัย แล้วจะผิดไปไหน พระพุทธเจ้าสอนโลกก็สอนแบบเดียวกัน เพราะธรรมะความถูกต้องแม่นยำเป็นแบบเดียวกัน แล้วท่านจะสอนผิดไปไหน ผู้ปฏิบัติตามนั้น เอ้า บินไป ถ้าบินไปตามพระพุทธเจ้ามันจะลงนรกอเวจีนี้ให้เห็นเสียที เราไม่เคยเห็นนะ แต่ถ้าเป็นไปตามกิเลส ตัณหา มีเท่าไรลงกันหมด หมดทั้งโคตรทั้งแซงลงไปหมด พุดอย่างนี้ให้รีบไปปิดประตู ครงให้ไอ้ปุ๊กกี้ ไอ้หยอง ไอ้หมีเรานะ เตี้ยมันจะโผเผเข้ามาดีกว่าชวนมันไปสวรรค์ ความจริงจะพามันลากลงนรก เข้าใจไหม ให้ไปปิดประตูมันไว้ ไม่อย่างนั้นกิเลสจะลากมันลงทั้งคนทั้งหมาหมดทั้งวัดนี้ละ เพราะเชื่อกิเลส ๆ คนเชื่อก็จมได้หมาเชื่อก็จมได้

เพราะฉะนั้นจึงต้องปิดหมาเราไว้ไม่ให้มันไป ถ้ามันจะเก่งจริง ๆ ให้มันไปแต่ มนุษย์เจ้าของมันเช่น หลวงตาบัว มันเก่งนักก็ให้ไปแต่มัน ให้หมา ๓ ตัวนี้ยังอยู่ไว้ ไม่ให้มันไปด้วย ให้มันพอได้ชี้แจงบอกพี่น้องทั้งหลายว่า นี่เห็นไหมเจ้าของของเรา หลวงตาบัวอ้อ ๆ ๆ นี่ตายไปจมนรกแล้วเพราะเชื่อกิเลส ข้านี้ไม่เชื่อข้าไม่ออกจากกรง ไป ข้าจึงได้มาประกาศให้พี่น้องหลายทราบ ว่า หลวงตาบัวเชื่อกิเลสจมนไปแล้ว เราไม่ ยอมเชื่อกิเลสเรายังอยู่ที่นี่ ให้ท่านทั้งหลายยึดเราเป็นหลักนะ ยึดเราเป็นหลักจะว่ายังไง อีก จะว่าไอ้หมี ไอ้หยอง ไอ้ปุ๊กกี้ สรรณ คจฺฉามิ ก็ได้ เข้าใจไหม เราไม่ห้ามเพราะเรา ไม่หลงไปตามหลวงตาบัว หลวงตาบัวหลงไปแล้วไม่ สรรณ ก็หลงไปแล้ว กับเรานี้เราไม่ พาหลง เราอยู่ในกรง สรรณ ก็ สรรณ เถอะนะ เข้าใจไหม มีข้าวต้มขนมเอามาอยู่ในครัว มีไหม อยู่ตามบ้านหมวยเรานี้มีไหม เอามายกกัณฑ์เทศน์ให้เรา เข้าใจหรือ เอาละพอ

สรูปทองคำ ดอลลาร์และกฐิน วันที่ ๑๑ กันยายน ๔๕ ทองคำได้ ๒ กิโล ๓๕ บาท ๔๐ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๕๒๕ ดอลลาร์ กฐินทองคำได้ ๘ กอง เงินสดได้ ๑๖ กอง รวม

เป็น ๒๔ กอง รวมทองคำทั้งหมดเวลานี้ได้ ๕,๒๖๖ กิโล กฐินทองคำ ๘๔,๐๐๐ กอง
นั้น กฐินทองคำได้ ๖๒๓ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๒ กิโล ๒๔ บาท ๓ สลึง กฐินเงินสด ได้
๒,๕๕๕ กอง เท่ากับเงินสด ๔,๐๘๘,๐๐๐ บาท รวมกฐินทองคำและเงินสดได้
๓,๑๗๘ กอง ยังขาดอยู่อีก ๘๐,๘๒๒ กอง ในจำนวนกฐิน ๘๔,๐๐๐ กอง กรุณา
ทราบตามนี้

เมื่อวานนี้ตอนบ่ายดูเหมือนจะเป็นอาจารย์มหาลัยขอนแก่น เรามาลงรถเราไป
ธุระของเรา เอาเช็คมาถวาย บอกว่าเช็คนี้ถวายเป็นกฐิน ๑๐๐ กอง วังนั้น แล้วเป็นเงิน
แสนหกหมื่นบาท ก็เข้ากันได้นะ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com